రైలు వేగం క్రమంగా తగ్గిపోసాగింది.

కిటికీ తలుపులెత్తి వెలుపలికి చూసింది సుమిత్ర. మసక చీకట్లో దూరంగా నక్షత్రాల్లా కనిపిస్తున్న దీపాలు, ఢిల్లీ దాపులోనే ఉందన్న విషయాన్ని తెలుపుతున్నాయి. కంపార్ట్మెంటంతా హడావిడిగా ఉంది. అంతా సామాన్లను సర్దుకోవటంలోనే నిమగ్నులై ఉన్నారు. సుమిత్ర కూడా లేచి తన సామానుల్ని సర్దుకుంది. హోల్డాలుని చుట్టేసి తల్లిని పక్కకు జరగమన్నట్లుగా చూచి క్రింద ఉన్న సామాన్ని కాస్త ఆ బెంచీ పైకి చేరవేసింది. అయిదు నిమిషాల్లో అంతా సర్దటం ముగిసింది. ఆయాసంగా సీట్లో చేరగిలబడి ఓసారి పై బెర్తు వంక చూసిందామె.

ఆ పైనున్న మహానుభావు డెవరో గాని విజయవాడలో రైలెక్కింది మొదలు ఆ బెర్తునుంచి అసలు దిగనే లేదు. టిఫిన్ వగైరా లన్నింటినీ పైకే తెప్పించుకున్నాడు. నాగపూర్లో కాబోలు ఓ తెలుగు పత్రికను ఖరీదు చేయటం గమనించి అతను తెలుగు వాడని తెలుసుకుంది సుమిత్ర. దాన్నతను ఏ కాసేపు తిరగేశాడో కాని అస్తమానమూ కుంభకర్ణుడిలా రోజంతా నిద్రపోతూనే ఉన్నాడు. పెట్టెలో అంత అలజడిగా ఉన్నా కూడా అతని కింకా మెలకువ రాకుండా ఎలా ఉందో నన్న విషయం ఆవిడకి ఎంతకీ అంతుపట్టలేదు.

రైలు న్యూ ఢిల్లీ స్టేషను ప్లాటుఫారాన్ని ఆనుకుంటూ ఆగిపోయింది.

పై బెర్తులో ఉన్న వ్యక్తిలా కాకున్నా అదే వరసను నిద్రిస్తున్న తన చెల్లెలు ఉమని తట్టి లేపింది సుమిత్ర. ఆ పిల్ల మెల్లిగా లేచి సామాన్లని లెక్కించటంలో అక్కకి తోడ్పడసాగింది.

ఈ లోగా పై బెర్తు మీది కుంభకర్ణుడు కాస్త నిద్రలోంచి ఊడిపడ్డాడు. గబగబా లేచి తన హోల్డాల్ని బదరాబాదరాగా రోల్ చేసి క్రిందికి దిగిపోయాడు. కిటికీలోంచే తన సామానుల్ని ప్లాట్ఫారం పైకి త్రోసేసి ఆ వెంటనే రైలు దిగిపోయి సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ వెలుపలే కదలకుండా నించునిపోయాడు.

సుమిత్ర అతి కష్టంగా అస్వస్థురాలైన తన తల్లిని రైల్లోంచి దింపటానికి ప్రయత్నిస్తూంది. పెట్టెలోపలి జనమంతా వెళ్లిపోయారు కాని, వారు మాత్రం మిగిలిపోయారు. సుమిత్ర ఇబ్బంది నర్థంచేసుకున్న కుంభకర్ణుడు కాస్త తన సిగరెట్ని నేలకి విసిరికొట్టి కదిలాడు.

కంపార్ట్మెంట్లో కనీసం ఉమ వంకనయినా చూడని ఆ వ్యక్తి అలా అంతసేపూ ఉమకోసమే అన్నట్లుగా నించుని, వచ్చి అలా తన తల్లిని సురక్షితంగా క్రిందికి దింపటం గమనించి ఆశ్చర్యపోయింది సుమిత్ర. తానూ, ఉమా క్రిందికి దిగే లోగానే అతను కూలీని కేకేశాడు. దగ్గరుండి సామాన్లన్నింటినీ జాగ్రత్తగా దింపించాడు. సామానులతో కూలీలు కదిలేరు.

"థాంకండి!" అంటూ సుమిత్రా వాళ్ల వంకో సారి చూసి కదిలాడా వ్యక్తి.

అతన్ని అదోలా చూసింది సుమిత్ర. అతని అతి చొరవ ఆవిడకు సందర్భోచితంగా తోచలేదు. అకారణంగా, సందిగ్ధంగా నించుని ఉన్న ఆవిడ్ని చూస్తూ అడుగు, ముందడుగు వేయబోయే వాడల్లా ఆగిపోయా డతను.

"క్షమించండి! మేం వెళ్ళగలం!" అంది సుమిత్ర అతని చూపుల్నించి తప్పుకుంటూ.

"మీరు వెళ్లలేరని కాదు. ఎక్కడికెళ్లాలో మీకు తెలియదనేది తెలుసుకున్నాను కాబట్టే, తెలుగు వాడనే ఉద్దేశ్యంతోనూ సహకరిద్దామనుకున్నాను. మీ కిష్టం లేనప్పుడు నేను జోక్యం చేసుకోవటం భావ్యం కాదు. వస్తాను!" గిరుక్కున వెనుదిరిగి ముందు కెళ్లబోయా డతను.

ఆ సమాధానం విని విభ్రాంతురాలైంది సుమిత్ర.

"అది కాదండీ! ..." అంటూ అర్ధాంతరంలోనే ఆగిపోయిం దామె. అతను ప్రశ్నార్థకంగా వెనుదిరిగి చూచాడు.

"వస్తున్నాం పదండి!" అంటూనే తల్లినీ, చెల్లినీ అతని వెనకాలే బయలుదేర తీసింది సుమిత్ర.

స్టేషను వెలుపల కెళ్లగానే ఓ టాక్సీని పిలిచి వారి సామానులన్నిటినీ అందులోకి చేర్చా డతను.

టాక్సీ 'సౌత్ ఇండియన్ లాడ్జి' ఆవరణలో ఆగిపోయింది. అతనే స్వయంగా లోని కెళ్లి మేనేజరుతో మాట్లాడి ఓ గదిని బుక్ చేసుకుని వచ్చాడు. పని కుర్రాడు కాస్త సామాన్లన్నింటినీ ఆ గదిలో చేరవేశాడు. సుమిత్ర తల్లిని తీసుకుని గదిలోకిరాగానే "వస్తానండి!" అంటూ వెనుదిరిగా డతను.

సుమిత్ర కళ్లలో కృతజ్ఞతాభావం తొణికిసలాడింది. కాని, అతనితో మాట్లాడ్డానికి గాను గొంతులో ఏదో అడ్డుపడిన దానిలా మూగగా అతని వెనకాలే నడుస్తూ వెళ్ళి మౌనంగా నించునిపోయింది. అతను కార్లో కూర్చుని ఉమ వంక చూశాడు.

"లోనికి రాకుండా వెళతారేం, అంకుల్?" అంది ఉమ.

"త్వరగా వెళ్లాలి, బేబీ! అర్జెంటు పనుంది మరి! అన్నట్లు, సుమిత్రగారూ! మీరే రేపు నన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తారేమో?" అన్నా డతను. సుమిత్ర కదేమిటో ఎంతకీ బోధపడలేదు. ఆలోగానే టాక్సీ కదిలిపోయింది.

"పాపం! అబ్బాయి మంచివాడిలా ఉన్నాడే, సుమిత్రా!" తల్లి పలుకుల్ని వినీ వినిపించుకోనట్లుగా లేచి వెళ్లి హోల్డాల్ని విప్పటంలో నిమగ్నురాలయిపోయింది సుమిత్ర.

స్నానం వగయిరాలని ముగించుకుని తలంటుకున్న జుత్తుని ఆరవేసుకుంటూ బాల్కనీలో నించుని ఉన్న సుమిత్రకి దగ్గరగా వెళ్లింది ఉమ.

"ఆయ నెవరే, అక్కయ్యా?" ఉమ వేసిన ప్రశ్న సుమిత్ర నతని గురించి ఆలోచింప జేసింది. కనీసం అతని పేరన్నా అడిగి తెలుసుకోలేకపోయిన తన అవివేకాన్ని నిందించుకుం దామె.

"నాకు తెలియదు!" అంటూ చెల్లెలికి సమాధానమిచ్చి క్రింది రోడ్డు మీది రద్దీని అన్యమనస్కంగా తిలకిస్తూ ఉండిపోయింది.

రాత్రి తొమ్మి దవుతూంది. తల్లి మంచం మీద దగ్గుతూంది. సుమిత్ర వెళ్లి తల్లికి మంచినీళ్లందించి, కాలింగ్ బెల్ని నొక్కింది. వెయిటర్ రాగానే భోజనానికి ఆర్డర్ చేసి సోఫాలోకి జారిపోయింది.

భోజనం ముగిశాక తన మర్నాటి కార్యకలాపాల్ని గురించి ఓ పథకం వేసుకుని మెల్లిగా నిద్రలోకి జారిపోయిం దామె.

మర్నాడు ఉదయం తొమ్మిది ప్రాంతంలో పాలం విమానాశ్రయాని కో టాక్సీని ఎంగేజ్ చేసుకుంది సుమిత్ర. విశాలమైన రన్ వే వాసుకుని ఉన్న విశాలమైన భవనం ముం దాగిపోయింది టాక్సీ.

పొడుగ్గా, సన్నగా, అందంగా ఉన్న సుమిత్ర పోర్టికోలో అడుగుపెట్టటంతోనే రిసెప్షన్ కౌంటర్లో ఉన్న అమ్మాయి ఆమెని చిరునవ్వుతో పలకరించింది. తన వివరాల్ని ఆమెకి క్లుప్తంగా తెలిపింది సుమిత్ర.

రిసెప్షనిస్టు ఇంటర్కామ్లో ఆ వివరాల్ని ఎవరికో తెలుపుతూనే సుమిత్ర వంక సంతోషంగా చూసింది. "మీరు రావటం చాలా సంతోషం, సుమిత్రాదేవీ! నేను ఆకాంతని! డైరెక్టర్ గారు ఆ పక్క గదిలో ఉన్నారు. మీరు వారిని కలుసుకోవచ్చును!" అంటూ హాలు కో మూలగా ఉన్న గది వంక చూపిం దా యువతి.

గదిలోకి అడుగిడిన సుమిత్రని ఆపాదమస్తకమూ పరికిస్తూ ఆహ్వానించారు డైరెక్టరుగారు. ఆయన చూపిన కుర్చీలో కూర్చుని తన అప్పాయింట్మెంటు ఆర్డర్స్ని ఆయన కందించిం దామె. ఆయన వాటి నో సారి పరిశీలించి తృప్తికరంగా తల మూపుతూ, "మీ రీ రోజు నుంచే డ్యూటీలో చేరండి! రేపట్నుంచి మిమ్మల్ని కొన్నాళ్ళు అన్ని రూట్లలోనూ అండర్ స్టడీగా వేయిస్తాను. ఈ లోగా మా అడ్మిన్ ఆఫీసర్ గారిని పరిచయం చేస్తా నుండండి!" అంటూ ఇంటర్కామ్లో ఎవరినో పిలిచా రాయన. ఆ వెంటనే మళ్లీ సుమిత్ర వంక తిరిగి, "మీకు అకామడేషన్ ఎలాట్ అవటానికి కొంచెం ఆలస్యం అవుతుంది. ఈ లోగా మీ రేదయినా ఇల్లు చూసుకోవలసి ఉంటుంది" అంటూ తలెత్తా రాయన.

"మోర్నింగ్, సర్!" వెనక నుంచి ఓ గంభీర స్వరం వినిపించగానే తల వంచుకుని లేచి నించుంది సుమిత్ర.

"గుడ్ డే, పరశురాం! ఇదో మా సెక్షన్కి మరో ఎయిర్—హోస్టెస్ అపాయిం టయింది. మీట్ హెర్!" అంటూ సుమిత్ర వంక తిరిగి, "మిస్ సుమిత్రా! వీరు మా హెడ్ పరశురాం గారు" అన్నారు డైరెక్టర్ గారు.

నమస్కారంచేస్తూ అతని వంక తిరిగిన సుమిత్ర అతణ్ణి చూస్తూనే నివ్వెరపోయింది.

నిండు సూట్లో ఉన్న పరశురాం ఆజానుబాహు విగ్రహం మందహాసం చిలికించింది.

అధికార హోదాలోనే ఆమెని పలకరించా డతను.

తర్వాత ఓ పది నిమిషాలపాటు వారిరువురికీ కొన్ని ఇన్స్ట్రక్షన్స్ని డిక్టేట్ చేశారు డైరెక్టరు గారు. ఆ తరవాత

వ్యసనాలు

దుర్వ్యసనాలు మనిషిని వదలవు. కారణం, వ్యసనపరునికి తన వ్యసనాలపై రోత కలగదు. గనుక, వాటిని వదలలేడు గనుక. మరి ఆ వ్యసనం మనిషిని వదిలితేగానీ, మనిషి స్వభావం మారదు.

— హోకీశిట్

— ఎస్. పురుషోత్తమాచార్య

ఆయన దగ్గర సెలవు తీసుకుని లేచి వెంచున్న పరశురాం తన ఆఫీసు గది వంక దారి తీశాడు. అతణ్ణి మౌనంగా అనుసరించింది సుమిత్ర.

గదిలో మాటా మంతీ లేకుండా తల వంచుకుని కూర్చుని కాలివేళ్ళతో నేలమన్న తివాసీని బరుకుతూన్న సుమిత్ర వంక చూచి చిరునవ్వు నవ్వాడు పరశురాం.

"ఏమిటమ్మా సుమిత్రగారూ! తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నారు?" తెలుగులో అతి సౌమ్యంగా పలకరించిన అతని వంక చురుగ్గా తల ఎత్తి చూసింది సుమిత్ర.

"మీరు. . . మీ రిక్కా డుంటారని . . ." అర్ధోక్తిలో ఆగిపోయిం దామె.

"నేను విన్నానే చెప్పాను— మీరు నన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తారని!" అన్నా డతను నిండుగా నవ్వుతూ.

బజర్ నొక్కగానే లోని కొచ్చిన బంట్రోతును కాఫీలు తెమ్మంటూ పురమాయిస్తూన్న పరశురాంని వారించ లేకపోయింది సుమిత్ర.

"నేను మీ కెలా తెలిశానో నా కింకా అర్థం కావటం లేదు!" అంది సుమిత్ర కాఫీని సిప్ చేస్తూ.

"అందులో మిస్టరీ ఏమీ లేదు. క్లబ్లో మీ అమ్మగారికి మీ ఉద్యోగం ఎలా ఉంటుందో తెలుపుతూంటే విన్నాను" అన్నా డతను సిగరెట్ వెలిగిస్తూ, అగ్గి పుల్లని ఆష్ట్రేలో విదిలిస్తూ. ఓ క్షణం తరవాత ఆవిడ వంక తిరిగా డతను.

"అతి త్వరలో మీ కో యాప్‌ని సంపాదిస్తాను. అందాకా మీరా లాడ్జి లోనే ఉండండి. ఇక ఈ రోజుకు మీరు తిరిగి వెళ్ళండి. రేపు ఎనిమిదింటికల్లా

డ్యూటీలో ఉండండి!" అంటూ లేచా డతను.

సుమిత్ర అతని వంక కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చూస్తూ లేచి నించుని వెలుపలికి నడిచింది. బయట పోర్టికోలో నుంచి అప్పుడే సిటీ బుకింగ్ ఆఫీసుకు బయలుదేరనున్న డిపార్ట్‌మెంటల్ వాన్‌లో ఇంటిముఖం పట్టింది.

మర్నాడు ఉదయం సుమిత్ర ఆఫీసుకు రాగానే జీపులో ఎక్కించి హాంగర్‌కి తీసుకెళ్లాడు పరశురాం.

హాంగర్ ఆవరణలో సర్వీసింగ్‌లో ఉన్న బోయింగ్ విమానం ముందు నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు ఎయిర్-హోస్టెస్ అరుణాదేవి, ఫ్లైట్ ఇంజనీరు రాజశేఖరం. జీపుని వారికి దాపులోనే ఆపాడు పరశురాం.

"శేఖర్! ఉదయం నుంచీ కనిపించ లేదేం? మీరూ రండి, అరుణగారూ?" అంటూన్న పరశురాంని కాక జీపులో ఉన్న సుమిత్రని ఆపాదమస్తకమూ పరిశీలించడంలో నిమగ్నుడయి పోయాడు రాజశేఖర్.

"బెంగాల్ ఫ్లైట్ నుంచి దిగి ఇప్పుడే ఇలా వచ్చాను" అంది అరుణ. సుమిత్ర వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ.

"మీట్ యువర్ కొలీగ్ మిస్ సుమిత్రాదేవి! న్యూలీ అపాయింటెడ్ హోస్టెస్!" అంటూ పరిచయం చేశాడు పరశురాం.

అరుణ సంతోషంగా జీపు వంక పరుగెత్తి సుమిత్రతో కరచాలనం చేసింది. శేఖర్‌తోకూడా పరిచయాలు ముగిశాక పరశురాం అతని వంక తిరిగాడు.

"శేఖర్! మీ రలా వెళ్లి కూర్చోండి! నేను హాంగర్ రౌండ్ ముగించుకొస్తాను" అంటూ వెళ్లిపోయా డతను.

హాంగర్ ముందున్న కఫెటేరియా ఆవరణలోని లాన్‌లో ఉన్న గార్డెన్ ఛెయిర్స్‌లో ముగ్గురూ చేరగిలబడి పోయారు.

రన్‌వే చివరినుంచి టేకాఫ్ చేయనున్న విమానమేదో విపరీతంగా ధ్వని స్తోంది.

అరుణ కుతూహలంగా వేస్తూన్న ప్రశ్నలన్నింటికీ ఓపిగ్గా సమాధానాల్ని చెబుతూనే ఉంది సుమిత్ర. పరిసరాలతో నిమిత్తం లేనట్టుగా కుర్చీలో వెనక్కి చేరగిలబడిపోయి సుమిత్రని చూడటమే తన ధ్యేయంగా ఉండిపోయాడు శేఖర్.

పరశురాం రౌండు ముగించుకుని వస్తూంటే డెప్యూటీడైరెక్టర్ జీత్‌చంద్ దారిలో తగిలాడు. ఆ రోజు తన ఇంట్లో గెట్ టుగెదర్ ఏర్పాటు చేస్తున్నాననీ, సాయంకాలం ఏడింటికల్లా రావలసిందనీ తెలిపా డతను.

లాన్‌లోకి రాగానే జీత్‌చంద్‌కి సుమిత్రను పరిచయం చేశాడు పరశురాం. జీత్‌చంద్ పొంగిపోయాడు.

"వెరీగుడ్! ఈ రోజు ఫంక్షన్‌కి నా కింతవరకూ రీజన్ కనిపించలేదు, సుమిత్రగారూ! ఇప్పుడు కనిపించింది. మీ గౌరవార్థం మా ఇంట్లో విందను కోండి! మీరు సాయంకాలం ఏడింటి కల్లా హాజరవాలి!" అంటూ సమాధానా న్నాశించకుండా వెళ్ళిపోయా డతను.

సుమిత్ర తెల్లబోయింది.

"మరేం ఫరవాలేదు, సుమిత్రగారూ! నెల కో నాలుగు ఫంక్షన్స్‌ని ఏదో రకంగా ఏర్పాటు చేస్తుంటా డతను. డబ్బుని ఖర్చు చేయటం అతని హాబీ! ఇదీ ఒకం దుకు మంచిదేలెండి! మీ రీ వేళ సాయంకాలం అందరినీ కలుసుకునే అవకా శం ఏర్పడింది" అన్నాడు పరశురాం.

టీలు ముగిశాక ఆఫీసుగదిలో కూర్చుని ఎయిర్—హోస్టెస్ డ్యూటీ రోస్టర్‌లో సుమిత్రని ఎంటర్ చేశా డతను. ఆ వెంటనే ఆమె వంక తిరిగి, "ఈ వేళ మీరు కాశ్మీర్ ఫ్లైట్‌లో మిస్ షర్మిళతో పాటు అండర్‌స్టడీగా వెళ్ళిరండి! మళ్లీ మీరు ఇక్కడ నాలుగింటికల్లా ఉంటారు. నేను సాయంకాలం ఆరున్నరకల్లా లాడ్జిలో మిమ్మల్ని పికప్ చేసుకుంటాను. జీత్‌చంద్ ఇల్లుకూడా అక్కడికి దాపులోనే ఉంది" అంటూ ఆదేశించాడు పరశురాం.

సుమిత్ర తొలిసారిగా షర్మిళతో విమానం వంక నడిచింది.

2

జీత్‌చంద్ ఇంట్లో విద్యుద్దీపాలు అందంగా వెలుగుతున్నాయి. హాలంతా కోలాహలంగా ఉంది. గది నిండా నాగరికత నాట్యం చేస్తూంది. జీత్‌చంద్ ఉత్తరాది వాడయినా, వాళ్ల ఇంట్లో వంటవాడు తమిళుడు. వంటగది ముందు నించుని సాధనా జీత్‌చంద్ అయ్యరు కేదో చెబుతూంది.

"లిటిల్‌మోర్ రోగన్‌జోష్, ప్లీజ్!" అరిచాడు జోగారావు. పరశురాం ఒకట్నే వారించాడు.

"వెజిటబుల్ చాలా బాగా చేశావ్రా, శేఖర్! అయ్యర్ రంగనాథానికి నా ధన్యవాదాలు" అంటూ అయ్యర్ వంట

మరకలను మాయంచేస్తూ
ఎంతో జాగాకు వేయండి
ఏషియన్ పెయింట్స్ వాడి
మీ ఇంటిని వింత వింత
సొగసులతో తీర్చిదిద్దండి!

ఎక్కడ వేయాలనుకున్నా సరే, అనుకూలమైన
పెయింట్ — ఏషియన్ పెయింట్స్

AIYARS-AA4, 390 TL

కాళ్లీ తెగ అభినందిస్తున్నాడు దక్షిణా మూర్తి.

దక్షిణామూర్తిది తిరుచ్చిరాపల్లి. అయినా తెలుగు బాగా మాట్లాడతాడు. తెలుగువారు తన స్నేహితులవటం అతని కదో సంతోషం. అతని భార్య మీనాక్షి. ఓ కొడుకూ, కూతురూ ఉన్నారు.

జోగారావు బ్రహ్మచారి. నెల్లూరి స్వంత ఊరు. ఎయిర్ ట్రాఫిక్ అసిస్టెంట్. పెళ్లయింది కాని, భార్య ఇంకా కాపరానికి రాలేదు.

ఇలా సుమిత్రకి అక్కడున్న వ్యక్తు లందరినీ పరిచయం చేశాడు పరశురాం.

"హల్లో, మిస్టర్ రాం!" అంటూ వచ్చి చేతులు కలిపి వెంటనే కదిలి పోయాడు ట్రాఫిక్ కంట్రోలింగ్ ఆఫీసరు చౌదరి. సుమిత్రని పరిచయం చేసుకునే అవకాశమే కలిగించుకోలే దతను. అతని వెనకే అతని భార్య మీనా కదిలి వెళ్లింది. ఆవిడ మొహంలో విచారం నిండుకుని ఉంది. ఆ ఫంక్షన్‌లో పాల్గొన్నందుకు గాను కావలసిన ఉత్సాహంకానీ, సంతోషం కానీ ఆమెలో ఏ కోశానా లేవు.

వెళ్లిపోతూన్న చౌదరి వైపు అదోలా చూచాడు పరశురాం.

"ఆయ నెవరు?" అడిగింది సుమిత్ర.

చెప్పా డతను.

"ఆవిడ మీకు తెలుసా?"

"వ్యక్తిగతంగా తెలియదు. కాని, అతని భార్య అనే విషయం మాత్రం బాగా తెలుసు. ఒక బురఖా లేదన్న మాటే గాని మిగతా విషయాల్లో అత నామెని ఘోషా స్త్రీగానే చెలామణీ చేస్తుంటాడు" అంటూ ముందుకు నడిచి ఓ సోఫాలోకి జారిపోయాడు పరశురాం.

"రండి, సుమిత్రా!" అరుణ ఆమె చేతి నందుకుని సాధనా జీత్‌చంద్ వంక నడిచింది.

పరశురాం సిగరెట్‌ని వెలిగించి హాలు నలుమూలలా తన దృష్టిని సారించాడు. కొందరు పేకాడుతున్నారు. మరికొందరు కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇంకా కొందరు అదో ఇదో తింటూ బాతాఖానీ వేస్తున్నారు. ఆ సందడి పరశురాంకు సరిపడలేదు. లేచి మెల్లిగా హాలు వెలుపలి కారిడార్‌లోకి నడిచి పచార్లు చేయసాగాడు.

హఠాత్తుగా అతని దృష్టి వీధి ద్వారం వైపు మళ్లింది. అప్పుడే గేటు ముందో రిక్షా ఆగింది. అందులోంచి సుమిత్ర చెల్లెలు ఉమ దిగిపోవటం చూచి ఆశ్చర్య పోయా డతను. ఉమ పరుగెత్తుకుని లోని కొస్తూ అతన్ని చూచి ఆగిపోయింది. ఆ పిల్లని దగ్గరికి తీసుకున్నా డతను.

"ఎలా వచ్చావ్, ఉమా? ఈ ఇల్లెలా తెలిసింది? ఎందు కొచ్చావ్?" ప్రశ్నల వర్షం కురిపించా డతను.

"అక్క కావాలి!" అంది ఉమ మరే ఉపోద్ఘాతమూ లేకుండా.

ఆ పిల్లని అనవసరంగా కంగారు పెట్టకూడ దనుకున్నాడు పరశురాం.

"అక్క ఉందిలే, అమ్మా! అస లిక్కడి కెలా వచ్చావ్?" అన్నాడు లాలనగా.

"లాడ్జి మేనేజరుగారితో అక్క ఇక్కడి కొస్తున్నట్లుగా చెప్పి వచ్చిందండి. అమ్మకు ఒంట్లో బాగా లేదుగా? అందుకని ఏమన్నా అవసరం వస్తే కబురంప మంసిందిగా చెప్పి వెళ్లిందట. ఇప్పుడేమో అమ్మకి గుండె నొప్పి మరీ ఎక్కువయి తట్టుకోలేకపోతూంది. ఈ ఇల్లు లాడ్జికి దగ్గరేగా? ఆ మేనేజరుగారే రిక్షాని మాట్లాడి నన్ను పంపించారు" అంది ఉమ గుక్క తిప్పుకోకుండా.

పరశురాం క్షణం ఆలోచించాడు. వెంటనే ఆ పిల్ల చేతి నందుకుని, "పద, ఉమా! అక్కయ్యని తరవాత తీసుకెళదాం! ఈ లోగా మనం వెళ్లి డాక్టర్‌ని తీసు కొద్దాం, పద!" అంటూ రిక్షా వైపు నడిచా డతను. ముందు లాడ్జిలో దిగిపోయి వెళ్లి సుమిత్ర తల్లిని పరిశీలించా డతను. ఆ వృద్ధురాలు మెలికలు తిరిగిపోతూంది. డాక్టర్‌ని తీసుకుని రావటం కన్నా అక్కడి కావిణ్ణి తీసుకెళ్లటమే మంచిదిగా తోచిం దతనికి. ఇంతలో మేనేజర్ అక్కడికి రావటం జరిగింది. పరశురాం అతని వంక తిరిగాడు.

"ఓ టాక్సీని పిలవండి, సార్!" అంటూ ముసలావిణ్ణి రెండు చేతుల లోనూ లేవనెత్తాడు పరశురాం. లాడ్జి మేనేజరు పరుగుతీశాడు. టాక్సీలో ఉమ తల్లి తలని ఒళ్లో ఉంచుకుని కూర్చున్నాడతను. గదికి తాళం వేసి ఉమ పరుగెత్తుకుని వచ్చింది.

టాక్సీ ఓ నర్సింగ్‌హోమ్ ముందు ఆగిపోయింది. పరశురాం సంజ్ఞ నర్థం చేసుకున్న ఓ నర్సు లిద్దరు గబగబా వెళ్లి ఓ స్ట్రెచ్చర్‌ని తీసుకొచ్చారు. అతను వెళ్లి డాక్టర్‌తో మాట్లాడి వచ్చి ఓ సోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు. ఉమ తల్లితోబాటే ఎమర్జెన్సీ వార్డ్‌లోకి వెళ్లిపోయింది.

పది నిమిషాల తరవాత డాక్టర్ వెలుపలికి వచ్చాడు.

"మరేం ఫరవాలేదు, పరశురాంగారూ! ఇంజక్షన్ చేశాను. చాలా వీక్‌గా ఉందావిడ. కాని, ఓ వారం రోజు లిక్కడే ఉంటే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయం!" అన్నా డతను. అంగీకార సూచకంగా తల నూపుతూ లేచి నించున్నాడు పరశురాం.

వార్డ్‌లో సుమిత్ర తల్లి పార్వతమ్మ గాఢ నిద్రలో కళ్లు మూసుకుని పడుకుని ఉంది. ఆవిడ విశ్రాంతికి భంగం కలిగించటం ఇష్టంలేక వెలుపలికి వచ్చాడు పరశురాం. ఓ రెండు నిమిషాలు నించుని ఉమ నక్కడే వదిలి మెల్లిగా నడుస్తూనే జీత్‌చంద్ గృహం చేరుకున్నా డతను.

> **దురభ్యాసాలు**
>
> ఒక్క చెడు అలవాటుకు పెట్టే ఖర్చుతో ఇద్దరు పిల్లలను పోషించవచ్చు.
>
> —ఫ్రాంక్లిన్

అంతవరకూ అంతర్ధానమయిన పరశురాం వీధి వాకిలి గుండా లోనికి రావటం గమనించింది సుమిత్ర. కాని, అత నామెవంక చూడకుండానే వెళ్లి చౌదరి పక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుని పోయాడు.

చౌదరి పేకాడుతున్నాడు. మీనా భర్త వెనకాలే తల వంచుకుని కూర్చుని ఉంది. మిగతా ఆడవాళ్లంతా ఓ పక్కను చేరి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉంటే ఆవిడలా ఒంటరిగా అక్కడ కూర్చుని ఉన్న స్థితికి జాలి కలిగించేలా ఉంది. అంతవరకూ ఆవిడ కనీసం సాధన నయినా కలుసుకోనట్లుంది. పరశురాం ఆమెవంక జాలిగా చూచాడు. మీనా అతణ్ణి ఓరగా చూస్తూంది.

అంతవరకూ సాధనతో మాట్లాడుతూన్న అరుణ అసంకల్పితంగానే పరశురాం వంక ఓసారి చూచింది. అతను కనుసంజ్ఞ చేయటంతోనే ఆమె గబగబా వచ్చి మీనా పక్కనే చతికిలబడింది. కాసేపు మగవాళ్లాడుతూన్న పేకాటని గమనిస్తున్నట్లు నటించిన అరుణ మెల్లిగా లేచిపోయి, "రండి! మన మా పక్కన కబుర్లు చెప్పుకుందాం!" అంటూ ఆవిడ చేతి నందుకుని కదిలింది. మీనా వెనుదిరిగి భర్త వంక చూచింది. ఆవిడ కళ్లలో భయం గూడు కట్టుకుని ఉండటం గమనించాడు పరశురాం.

పరశురాం లేచి సుమిత్ర వంక నడిచి విషయం వివరించాడు. ఆవిడ కంగారుపడసాగింది. వెళ్లి మెల్లిగా సాధనా జీత్‌చంద్ వద్ద సెలవు తీసుకుని గబగబా వీధిలోకి దారి తీసింది. పరశురాం ఆమెని నర్సింగ్‌హోమ్ ముందు వదిలి తన ఎపార్ట్‌మెంటుకి టాక్సీని ఎంగేజ్ చేసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

రాజశేఖర్ లాన్‌లో కూర్చుని ఎయిర్ క్రాఫ్ట్ ఇంజిన్ ఫార్ములాని శ్రద్ధగా గమనిస్తూ ముఖ్యమైన విషయాల్ని కాగితంపై వ్రాసుకుంటున్నాడు. అప్పుడే స్టాఫ్ వాన్‌లో వచ్చిన సుమిత్ర నేరుగా హేంగర్‌కే వచ్చింది. అప్పటికింకా ఎవరూ డ్యూటీలోకి రానట్లుంది. హేంగరంతా నిశ్శబ్దంగా ఉండటం చూచి ఏమీ తోచక లాన్‌లో ఉన్న శేఖర్ దగ్గరికి నడుచుకుంటూ వచ్చింది. అడుగుల చప్పుడు విని తలెత్తి ఆమెను విష్ చేశాడు.

"చాలా త్వరగా వచ్చేశారే? మొదటిరోజు అలా త్వరగా వచ్చినవారంతా ఇలాగే ఒంటరిగా ఉంటూ ఉంటారండీ!" అన్నా డతను నవ్వుతూ.

సుమిత్ర మందహాసం చేస్తూ ఓ కుర్చీని లాక్కుని కూర్చుంది.

"మీ రదోలా ఉన్నారేం?" అన్నా డతను ఆవిడ ముఖంలోకి పరీక్షగా చూస్తూ.

"మా మదర్‌ని హాస్పిటల్లో చేర్చా నండి! ఆవిడకు గుండెజబ్బు! మొన్నటి వరకూ బాగానే ఉంది. ఇక్కడికి రాగానే అది కాస్త తిరగబెట్టింది. ఇంకా నే నెక్కడా సెటిల్ కూడా అవలేదు" అంది సుమిత్ర ఏదో ఆలోచనలోకి జారిపోతూ.

"మీరు జాయినయిన రోజే కదా? ముందే ఆవిణ్ణిలా తీసుకురాకుండా ఉండ వలసింది. దూరప్రయాణంతో బాగా అలిసిపోయి ఉంటా రావిడ!" అన్నా డతను. సుమిత్ర నయనా లార్ద్రా లయ్యాయి.

"మా మదర్‌కి నేనూ, మా చెల్లి ఉమా తప్ప మరెవరూ లేరండి! దూరపు బంధువు లెవరో ఉన్నా మాకు దగ్గర్లో ఎవరూ లేరు. తప్పనిసరయి తీసుకు రావలసి వచ్చింది."

శేఖర్ ఆవిడవంక జాలిగా చూచాడు. ఇంతలోనే వారి ముందు ఆగిపోయిన జీపులోంచి పరశురాం, అరుణ, జోగారావు దిగారు. జోగారావు టూకీగా సెలవుని ఉన్న చౌదరి వైపు నడిచాడు.

"సుమిత్రగారూ! రాత్రి ఆపరేటర్ పాటిల్ లోధీ కాలనీలో ఓ ఫ్లాటు అద్దెకుందని చెబితే అర్జెంటుగా వెళ్లిపోయి అడ్వాన్సు ఇచ్చేసి తలుపు తాళం వేసుకుని వచ్చేశాను. రెండు గదులూ మిగతా సౌకర్యాలన్నీ ఉన్నాయి. మీ రందులో కీవేళ చేరవచ్చును" అన్నాడు పరశురాం.

సుమిత్ర కళ్లలో కృతజ్ఞతాభావం తొణికిసలాడింది.

"ఈ రోజు మీరు ఇంటికి వెళ్లి పొండి! సాయంకాలం కల్లా లగేజి పాక్ చేసుకుని రెడీగా ఉండండి. నే నప్పటి కల్లా వస్తాను" అంటూ పరశురాం అరుణతో కలిసి హేంగర్ లోకి వెళ్లిపోయాడు.

సుమిత్ర వెళ్ళిపోవటాని కుద్యుక్తరా అయింది.

"మీా కిప్పుడే వాహనమూ అందు బాటులో ఉండదు. ఉండండి! నేనూ సప్దర్‌జంగ్ ఎయిర్ ఫీల్డ్ కెళ్ళవలసిన పనుంది. మిమ్మల్ని దోవలో డ్రాప్ చేసి వెడతాను, పదండి!" అన్నాడు శేఖర్.

జీప్‌ని నర్సింగ్ హోమ్ ముందు ఆపా డతను. వరండాలో నించుని నర్సులతో కబుర్లు చెబుతూన్న ఉమ అక్కని చూచి పరుగెత్తుకుని వచ్చి పక్కనే ఉన్న శేఖర్‌ని చూచి ఆగిపోయింది.

"మా చెల్లెలు ఉమ!" అందిసుమిత్ర.

వార్డులో పార్వతమ్మ గారు గాఢ నిద్రలో ఉన్నారు. ఆమె నా స్థితిలో కదిప లేపటం బాగుండ దన్నట్లుగా వెలుపలికి దారితీశాడు శేఖర్.

"మీారు సాయంకాలం లోదీకి మారతా రేమో? నేను మరోసారి వస్తా న్లెండి" అంటూ వెళ్ళి జీపులో కూర్చున్నా డతను.

జీపు కదిరి వెళ్ళిపోవటంతోనే సుమిత్ర వెనుదిరిగి వెళ్ళి తల్లి పక్కనే ఉన్న డాక్టర్ గారి గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆ సాయంకాలమే లోదీ రోడ్డులోకి మారింది సుమిత్ర. బస్ టెర్మినస్‌కి వెనక భాగంలో ఉంది ఇల్లు. మూడో అంతస్తులో ఉంది తమ వాటా. గది ముందు బాల్కనీ లాంటిది ఉంది. అక్కణ్ణుంచి చూస్తే దూరంగా ఉన్న అశోకా హోటలూ, రాష్ట్రపతి భవనాలూ కనిపిస్తున్నాయి. మరో పక్క నుంచి సప్దర్‌జంగ్ విమానాశ్రయం కనిపి స్తూంది. ఇల్లు కాస్త ఎత్తులోఉండటం వల్ల గాలి కూడా నిరాటంకంగా అన్ని గదుల్లోకీ వీస్తూంది.

"ఇల్లు నచ్చినట్లుంది!" నవ్వుతూ పలికాడు పరశురాం.

"అవునండి!" అంటూనే పరశురాం వంక ఆశ్చర్యంగా చూచింది సుమిత్ర. అతను గభాల్న లేచి బాల్కనీలోకి పరు గెత్తాడు.

బాల్కనీ పిట్టగోడ మీాది నుంచి ముందుకు వంగిన ఉమ బాలెన్సును కోల్పోయి ముందుకు పడిపోబోయింది. కాని, ఆ లోగానే ఆ పిల్ల నడుముని చేజిక్కించుకున్నాడు పరశురాం. సుమిత్ర కళ్ళలో భయాందోళనలూ, ఆగ్రహమూ చిందులు తొక్కాయి. చరచరా నడిచి ఉమ రెండు చెంపల్నీ చరిచింది.

పరశురాం ఆమె వంక తీక్షణంగా చూచాడు.

"అప్పుడే మొదలయింది అల్లరి! బుద్ధి లేకపోతే సరి! ఇంకో క్షణముంటే.. అమ్మో! నీ వా పిట్టగోడ దగ్గరి కెడితే వీపు చిట్లగొడతాను." అక్క అరుపుల్ని వింటూన్న ఉమ బిక్కమొహం వేసుకుంది.

"మార్కెటూ, బస్సూ దగ్గరాలు చాలా దగ్గర్లో ఉన్నాయి. కూరలకీ ఉమను పంపినా చాలు! భయపడవలసిన అవసరం లేదు. రోడ్లు ఎంతమాత్రమూ రద్దీగా ఉండవ్! అంతటున్నా నేనే ఏం కావాలి? మరిహ నేను వస్తాను. అరుణ గారు కన్నాట్‌ప్లేస్‌లో నా కోసం వెయిట్ చేస్తుంటారు" అంటూ లేచాడు పరశురాం.

సుమిత్ర మొహంలో రంగులు మారాయి. కాని, పైకి తెలియనీకుండా సర్దుకుని అతని వంక తిరిగి, "ఉండండి! కాఫీ తీసుకుని వెళ్ళండి!" అం దామె.

"థాంక్స్! మరోసారి!" అంటూనే లేచి వెళ్ళిపోయా డతను.

ఉమ వంక తిరిగింది సుమిత్ర. అన్య మనస్కంగా తనవంక దీర్ఘంగానే చూస్తూన్న సుమిత్రని చూచి మళ్ళీ బెదిరిపోయింది ఉమ. ఆ పిల్ల దగ్గరగా వెళ్ళి తల నిమురుతూ, "పద, ఉమా! హాస్పిటల్ కెళదాం. మరో సా రలా అక్కణ్ణుంచి క్రిందికి చూడకూడదు సుమా?" అంది సుమిత్ర లాలనగా.

ఉమ తల ఊపింది.

ఇరువురూ బస్సు స్టాపు దగ్గరి కొచ్చేసరికి వారి కక్కడ సాధన కలిసింది. ఎవరో తెలిసిన వారింటి కొచ్చి వెనక్కెడు తూందట. సుమిత్రని చూచి సంతోషంగా వచ్చి పలకరించబోయి మధ్యలోనే ఆగిపోయిం దామె. సుమిత్ర ముఖం ముభావంగా ఉన్నట్లు తోచి ఆమె తన తలని పక్కకు తిప్పుకుంటూ దూరంగానే నించుని పోయింది.

దెబ్బ తిన్నట్లుగా ఫీలయింది సుమిత్ర. గబగబా నడిచి వెళ్ళిం దామె. "మరోలా భావించకండి, సాధనా! మా అమ్మగారు హాస్పిటల్లో ఉన్నారు. అందుకని అలా ఉన్నాను" అంది ఆవిడ దగ్గరి కెళ్ళి.

బస్సు వచ్చింది. ముగ్గురూ లోని కెళ్ళి కూర్చున్నారు.

తమ లోబాటే నర్సింగ్‌హోమ్ ముందు బస్సు దిగి పోతూన్న సాధన వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూచింది సుమిత్ర.

"పదండి! నేనూ మీా అమ్మగారిని చూసి వెడతాను" అంటూ కదిలిం దామె.

వార్డులోకి అడుగిడుతూనే ఆశ్చర్యంతో నించుని పోయింది సుమిత్ర.

పార్వతమ్మగారి బెడ్ పక్కనే ఉన్న ఓ టీపాయిమీాద కూర్చుని ఆవిడ నోట్లోకి స్పూనుతో పాలని అందిస్తూన్నాడు శేఖర్. "నమస్కారం! రండి!" అన్నా డతను తను చేస్తూన్న పని నాపకుండానే. సాధన మంచంపక్కనేనించుని శేఖర్, సుమిత్రల నదోలా చూచింది. ఆవిడ చూపుల నుంచి తప్పించుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఉమ వంక తిరిగింది సుమిత్ర.

"ఉమా! నీళ్ళు తీసుకురా!" అంటూ మరచెంబుని ఉమ కందించింది.

(సశేషం)

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

ఆనంద ఉగాది నవలల పోటీ

రు.11,000 బహుమతులు

ప్రతి ఏడాదివలెనే ఆనంద ఉగాది సందర్భంలోనూ ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక నవలల పోటి నిర్వహిస్తున్నది. ప్రమాదీచ ఉగాది నవలల పోటీకి 11,000 రూపాయల బహుమతులు ఇచ్చాము. రచయితలను ఇతోధికంగా ప్రోత్సహించే లక్ష్యంతో ఈ ఉగాది నవలల పోటీకి కూడా రు. 11,000 బహుమతులు ఇవ్వడానికి నిశ్చయించాము.

రచయితలు, రచయిత్రులు ఈ అవకాశం వినియోగించుకొని పాఠకులకు ఉత్తమమైన నవలలు అందజేయాలనే మా సంకల్పం సఫలం కావడానికి తోడ్పడాలని అర్థిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు. 5,500

రెండవ బహుమతి రు. 3,300

మూడవ బహుమతి రు. 2,200

పోటీలో పాల్గొనేవారు పాటించవలసిన నిబంధనలు ఇవి :

1. రచన 250 అరఠావు 8"×12" సైజు కాగితాలకు మించరాదు.
2. సిరాతో కాగితానికి ఒక పక్కనే వ్రాయాలి.
3. ఇతివృత్తం ఆంధ్రుల జీవితానికి సంబంధించినదై ఉండాలి.
4. స్వీయ రచనలేకాని అనువాదాలు పంపరాదు.
5. కవరుమీాద 'ఉగాది నవలల పోటీకి' అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
6. బహుమతులు పొందని రచనలలో యోగ్యమైనవి ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురించే హక్కు మాకు ఉన్నది.
7. బహుమతి పొందని రచనలలో ప్రచురణార్హం కానివాటిని తిప్పిపంపే నిమిత్తం తగుమాత్రం తపాలా బిళ్ళలు అంటించిన, చిరునామా ఉన్న కవరు జతపరిచి పంపవలసిఉంది. లేకపోతే వాటిని తిప్పిపంపడం జరగదు.
8. రచనలు 'ఎడిటర్, ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎస్టేట్స్, మద్రాసు—2'కు పంపాలి.
9. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరపబడవు.
10. ప్రచురణకు ఏ కలంపేరు ఉపయోగించినా, తమ అసలు పేరును విధిగా వ్రాయాలి.

ప్రథమ బహుమతి పొందిన నవల ప్రచురణ ఉగాది ప్రత్యేక సంచికలో ప్రారంభం అవుతుంది.

రచనలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరి తేదీ :
1974 జనవరి 15